Паралелизација ПСО алгоритма коришћењем CUDA архитектуре

Јован Руменић 69/2017 Стефан Исаиловић 29/2016

25. септембар 2021.

Садржај

1	Увод	3
	1.1 Дефиниција паралелизације	3
	1.2 Оптимизација ројем честица (ПСО)	3
	1.3 <i>CUDA</i> архитектура	
	1.3.1 Програмирање у <i>CUDA</i> -и	
	1.4 <i>CUDA</i> w <i>PSO</i>	7
	1.5 Опис проблема	7
2	Паралелизација PSO алгоритма помоћу $CUDA$	7
	2.1 <i>SyncPSO</i>	8
	2.2 RingPSO	9
3	Резултати поређења	10
	3.1 Поређење по итерацијама	10
	3.2 Поређење по броју честица	12
4	Закључак	13
5	Литература	14

1 Увод

Коришћење паралелне обраде у рачунарству је присутно скоро са самим настанком истог, а његова популарност и данас наставља да расте. Један од разлога је боља искоришћеност процесора са више језгара, као и графичких картица. Овај рад приказује паралелизацију ПСО алгоритма коришћењем CUDA архитектуре.

1.1 Дефиниција паралелизације

Паралелна обрада (паралелизација) је облик рачунања у којем се многи прорачуни спроводе истовремено и независно. Идеја је да се већи проблеми поделе на мање, независне проблеме (израчунавања), а затим решавају паралелно. У основи паралелизације су нити. Нити представљају задатке који се истовремено извршавају у оквиру једног процеса. Инструкције које сачињавају једну нит се извршавају у исто време са инструкцијама које сачињавају друге нити (ако у рачунару постоји више процесора) или је та истовременост само привидна (ако у рачунару постоји само један процесор). Као што више процеса раде у исто време на једном рачунару, тако се нити могу замислити као више послова у оквиру једног процеса. Све нити једног процеса имају исти именски простор, користе заједничку меморију и табеле отворених датотека. На тај начин остварујемо знатно већу ефикасност од распоређивања послова у више системских процеса.

1.2 Оптимизација ројем честица (ПСО)

Оптимизација ројем честица је оптимизациони алгоритам заснован на понашању појединачних јединки унутар одређене групе (на пример, јата птица или роја инсеката). Уколико се, вођено инстиктом, јато птица упути у одређеном смеру у потрази за храном, очекивање је да ће читаво јато следити управо ону птицу која је пронашла извор хране. Међутим, и свака птица понаособ може бити вођена сопственим инстиктом и тиме на тренутак, у потрази за храном напустити јато. Тада се вероватно може десити да, уколико пронађе бољи извор хране, читаво јато управо крене да следи ту птицу.

ПСО припада групи алгоритама који се заснивају на интелигенцији роја (swarm intelligence). Алгоритам ради над скупом јединки, који се назива ројем. Елементи овог скупа се називају честицама. Честице се на унапред дефинисан начин крећу по простору претраге. Њихово кретање се усмерава имајући у виду њихову тренутну позицију, њихову до сада најбољу позицију, као и до сада најбољу позицију читавог роја. Под најбољом позицијом читавог роја се подразумева до сада најбоља позиција, узимајући у обзир сва његова решења. Процес се понавља док не буде задовољен критеријум заустављања, а у свакој итерацији се ажурира најбоља вредност решења за сваку честицу, као и за рој у целини.

Оптимизација ројем честица се може приказати следећим псеудокодом:

```
За сва решења (честице) i из скупа решења (роја) X : Изабрати координате вектора x_i униформно из интервала (l,u) p_i=x_i
```

Ако је $f(X_i) < f(g)$ тада $g = x_i$

Означити координате вектора v_i да су једнаки нули или униформно из интервала (-|u-l|, |u-l|) Док није испуњен критеријум заустављања:

3а све честице и из роја X:

Изабрати бројеве r_g и r_p униформно из интервала (0,1) $v_i = c_v v_i + c_p r_p (p_i - x_i) + c_g r_g (g - x_i)$ $x_i = x_i + v_i$ Ако је $f(x_i) < f(x_i)$ тада $p_i = x_i$ Ако је $f(x_i) < f(g)$ тада $g = x_i$

Решење је вектор g, а вредност решења број f(g)

Алгоритмом је приказан псеудокод основне методе оптимизације ројем честица. Нека је са X означен рој и нека су свакој честици из скупа X додељени вектори $x_i \in R^n$ и $v_i \in R^n, i \in X$, који представљају њене векторе позиције и брзине. Додатно, n-димензионим вектором p_i означена је тренутна најбоља позиција честице $i \in X$, а n-димензионим вектором g тренутна глобална најбоља позиција. При иницијализацији честице i, вредности координата вектора x_i се бирају униформно из скупа (l,u), а вредности координата вектора v_i постављају на нуле или бирају униформно из скупа (-|u-l|,|u-l|). Овде је са l и u означено доње и горње ограничење претраживачког простора. При иницијализацији алгоритма се додељују почетне вредности векторима p_i и q.

У свакој итерацији се, за сваку честицу i , врши ажурирање вредности вектора брзине са

$$v_i = c_v v_i + c_p r_p (p_i - x_i) + c_q r_q (g - x_i)$$

а затим и вектора тренутне позиције са $x_i=x_i+v_i$. Параметри r_g и r_p се у свакој итерацији бирају униформно из интервала (0,1), док су c_v , c_p и c_g унапред дефинисани параметри који се могу евентуално и мењати током алгоритма. У свакој итерацији се ажурира и вредност вектора p_i и g. Коначно, одговарајуће решење је садржано у вектору g. Описани процес се понавља све док није испуњен критеријум заустављања.

Постоји више начина да се PSO приступ прилагоди дискретним проблемима. Први је пресликавање дискретног претраживачког простора у континуални, примене алгоритма на описан начин, а затим пресликавање назад у дискретан простор. Други начин представља другачије представљање вектора брзине и позиције, као и модификовање оператора. У основној верзији алгоритма вектор позиције је n-торка реалних бројева, а коришћени оператори су стандардни аритметички. Међутим, координате вектора позиције могу бити и бинарни бројеви, а оператори могу бити дефинисани као нпр. оператори над скуповима, итд.

1.3 CUDA архитектура

CUDA представља платформу која омогућава паралелно израчунавање на графичким картицама. Развијена је од стране NVIDIA-е 2006. године, као прво комерционално решење које омогућава да се израчунавања опште намене извршавају на графичкој картици. CUDA заједно са NVIDIA графичким картицама су постали опште прихваћени у многим областима које захтевају прецизна израчунавања децималних бројева. Само нека од њих су:

- Финансије
- Моделовање климе, времена и океана
- Истраживање података
- Машинско учење и DeepLearning
- Архитектура, инжењерство и грађевина
- Мултимедија
- Научна истраживања

Званични $CUDA\ Toolkit$ се може преузети са NVIDIA веб стране. Сам Toolkit поседује библиотеке за машинско учење (cuDNN, TensrRT), математичке и библиотеке за линеарну алгебру $(cuBLAS, cuRand, CUDA\ Math\ Library)$, као и библиотеке за процесирање сигнала, слика и видеа $(cuFFT, NVIDIA\ Performance\ Primitives)$.

1.3.1 Програмирање у *CUDA*-и

У пројекту је коришћен CUDA у комбинацији са C/C++ програмским језиком. Основне концепте оваквог програмирања представљају:

- 1. Host CPU и његова меморија (host memory).
- 2. Device GPU и његова меморија (device memory).

Ток извршавања програма који користи CUDA-у може се описати на следећи начин:

- 1. Копирају се улазни подаци из CPU меморије у GPU меморију.
- 2. Учитава се GPU програм и извршава, кеширају се подаци на чипу ради перформанси.
- 3. Копирају се резултати из GPU меморије у CPU меморију.

Неке од битних функција $CUDA\ API\ \mathrm{cy}$:

• $cudaMalloc(void^{**} devPtr, size_t size)$ - Алоцира меморију величине size на GPU и преусмерава показивач devPtr на ту меморију.

- $cudaFree(void^* devPtr)$ Ослобађа меморију на GPU на коју показује показивач devPtr, а који је претходно алоциран помоћу cudaMalloc.
- $cudaMallocPitch(void^{**}\ devPtr, size_t^*\ pitch, size_t\ width, size_t\ height)$ Алоцира блок меморије величине $width\ x\ height$ на GPU и преусмерава показивач devPtr на ту меморију.
- $cudaMemcpy(void^* dst, const\ void^*\ src, size_t\ count, cudaMemcpyKind\ kind)$ Копира меморију показивача src у меморију показивача dst величине count. Ако се као аргумент kind наведе cudaMemcpyDeviceToHost тада се меморија копира са GPU на CPU, а ако се наведе cudaMemcpyHostToDevice онда се меморија копира са CPU на GPU.
- \bullet _syncthreads() Користи се за синхронизацију нити на GPU

Да би нека функција могла да се извршава на GPU, потпис функције мора да се означи са __device__. Ако желимо да се нека од функција извршава и на CPU и на GPU можемо је означити са __device__ __host__ макроима. Извршавање GPU дела програма започиње позивањем кернел функције, која се означава са __global__ и нема повратну вредност. Позив кернел функције се врши из хост дела програма коришћењем:

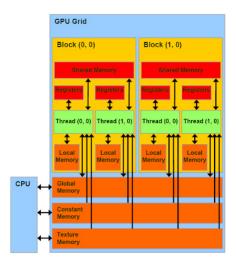
kernelFunctionName <<<numberOfBlocks, numberOfThreadsPerBlock>>> (args)

Може се дефинисати више кернел функција, које могу да се позивају из хост дела програма са различитим бројем блокова и нити, као и да се иста функција позива више пута.

Нити које су покренуте од стране кернела су распоређене у наведени број блокова. Сваки блок поседује своју дељену (shared) меморију, коју могу да алоцирају и користе само нити из истог блока (слика 1). Дељена меморија се означава са макроом $_shared_$ испред имена променљиве и обично се прави на почетку кернел функције. Поред тога што нити поседују ову меморију, оне такође и поседују свој јединствени id, којем се може приступити са threadIdx.x. Овај ид представља редни број нити у њеном блоку, који јој је додељен при креирању, и налази се у њеном регистру.

Поред овог ид-а, свака нит поседује и blockIdx.x, који означава у којем се блоку налази та нит, као и blockDim.x који представља величину блока. Глобални id нити се може наћи простим рачуном користећи редни број нити у блоку, редни број блока и величину блока:

Ово може бити изразито корисно када обраду неког низа желимо да одрадимо тако да свака нит обрађује један елемент низа. У том случају елемент који нека нит обрађује је заправо елемент на позицији globalID у том низу.

Slika 1: CUDA niti

1.4 *CUDA* и *PSO*

Ако се мало боље анализира PSO алгоритам може се приметити да је сам алгоритам скоро па потпуно могуће паралелизовати. Једина зависност која постоји између процеса су информације које морају да се деле између честица. То може бити Глобална најбоља позиција или низ најбољих позиција свих честица (у зависности од имплементације).

1.5 Опис проблема

Сада, када смо објаснили све појмове везане за паралелизацију ПСО алгоритма, дефинисаћемо детаљније проблем којим ће се овај рад бавити.

Да \overline{u} е су функције из $f \in R^n$, $n \in \{1,2,3\}$. По \overline{u} ребно је одреди \overline{u} и минимум да \overline{u} е функције f.

У наставку рада ће бити детаљно описана два приступа паралелизацији ΠCO алгоритма, као и њихове предности и мане. Такође, биће урађено поређење та два приступа међусобно, као и поређење са стандардним ΠCO алгоритмом имплементираним на CPU.

${f 2}$ Паралелизација PSO алгоритма помоћу CUDA

Не постоји јединствени начин да се PSO алгоритам паралелизује. У овом раду ће бити описана два приступа паралелизацији овог алгоритма коришћењем CUDA-е:

- Синхронизовани ПСО (*SyncPSO*)
- \bullet RingPSO

2.1 *SyncPSO*

Имплементација овог решења се заснива на чинењици да свака честица може да ради своја рачунања и праћење тренутних најбољих позиција, независно од других честица. Самим тим, свакој честици можемо доделити једну нит која ће се извршавати на GPU. Остаје само да се реши проблем чувања глобалних вредности и очување интегритета критичне секције кроз итерације. То може да се реши тако што ће се глобалне вредности као сто су најбоље решење/позиција, које се користе од стране свих честица приликом рачунања, чувати у shared(дељеној) меморији. Да би се избегли проблеми критичне секције приликом ажурирања глобалних променљивих, за то може да се задужи само једна честица-нит (обично то може да буде баш прва честица), док остале чекају да ажурирање буде готово па тек онда да наставе своје израчунавање. Пример алгоритма је дат псеудо кодом 1.

Algorithm 1 Sync PSO

```
1: if threadIdx.x == 0 then
       <initialize global memory>
 3: end if
 4: __syncthreads()
 6: <inicijalize particle data>
   __syncthreads()
 9: for (i=0; i < iterations; ++i) do
      <Update particles>
10:
       <Evaluate and update fitness for particle>
11:
       __syncthreads()
12:
13:
14:
      if threadIdx.x == 0 then
          <update global values>
15:
16:
      end if
          syncthreads()
17:
18: end for
19: if threadIdx.x == 0 then
       <store global data in global (CPU) memory>
21: end if
```

Listing 1: SyncPSO kernel

2.2 *RingPSO*

За разлику од SyncPSO алгоритма који се у целости извршава на једном kernelu, RingPSO дели целокупни алгоритам у више kernel позива, који представљају појединачне акције. Идеја је да и даље свака нит представља једну честицу, а да се позиви за ажурирање глобалних вредности обављају позивањем само једне нити 2.

Algorithm 2 Ring PSO			
InitializeData()	⊳ kernel poziv sa jednom niti		
2: UpdateParticleBestValues()	⊳ kernel poziv sa n niti		
UpdateBestGlobalValues()	⊳ kernel poziv sa jednom niti		
4: $for (i=0; i < iterations; ++i) do$			
UpdateParticleData()	⊳ kernel poziv sa n niti		
6: UpdateParticleBestValues()	⊳ kernel poziv sa n niti		
UpdateBestGlobalValues()	⊳ kernel poziv sa jednom niti		
8: end for			

Listing 2: RingPSO host pseudokod

У овој конкретној имплементацији алгоритам је раздвојен на три различита кернел позива:

- IntializeData() функција која иницијализује почетне позиције и брзине честице, позива се са n нити
- UpdateParticleData() функција која врши ажурирање брзине и позиције честице, позива се са n нити
- UpdateParticleBestValues()- функција која врши евалуацију и ажурирање најбоље позиције/фитнеса честице, позива се са n нити
- UpdateBestGlobalValues() функција која врши ажурирање глобално најбољих вредности позиције/фитнеса, позива се над једном нити

3 Резултати поређења

Да би смо упоредили различите имплементације PSO алгоритма, и на тај начин уочили предности и мане међу њима, урадили смо неколико тестова брзине за различити број димензија проблема, итерација и броја честица. Сва тестирања вршићемо над три имплементације PSO алгоритма:

- $Standard\ PSO$ ПСО имплементиран у Python програмском језику, без коришћења нити и CUDA-е
- SyncPSO ПСО алгоритам имплементиран помоћу само једног кернела
- RingPSO ПСО алгоритам имплементиран помоћу више од једног кернела

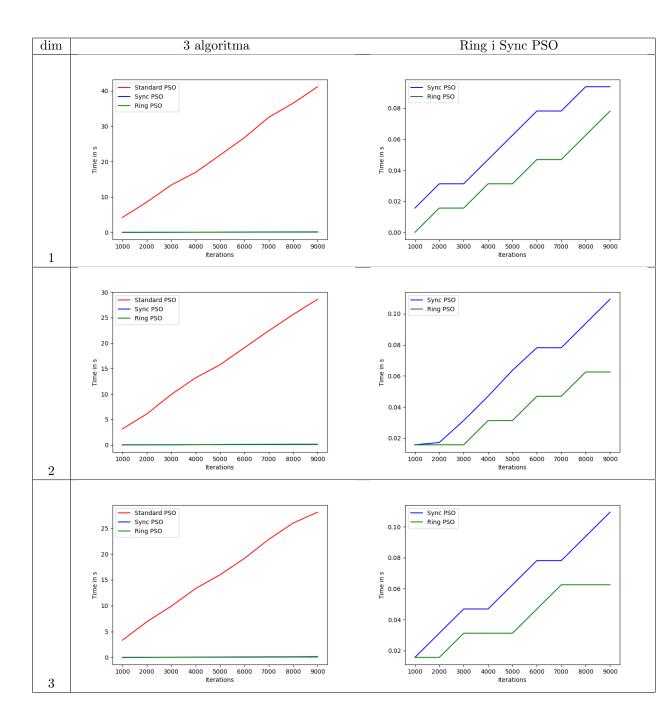
Функције над којима су вршена тестирања алгоритма су:

- $f(x) = x^2 5x + 6$
- $f(x,y) = x^2 + y^2 + 2$
- $f(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2 + 3$

3.1 Поређење по итерацијама

Да би смо извршили коректно поређење односа итерације - времена извршавања, фиксирали смо број честица на 100. Алгоритми се покрећу у петљи, а број итерација се креће од 1000 до 10000, повећавајући број итерација у сваком проласку петље за 1000.

Са графика се може приметити да стандардни Π CO ради незанемарљиво спорије од Sync и Ring Π CO. Такође, када поредимо ова два алгоритма који користе CUDU-а архитектуру, можемо приметити да RingPSO ради за нијансу брже од SyncPSO.

3.2 Поређење по броју честица

Сада фиксирамо број итерација на 10000. Алгоритми се покрећу у петљи, а број честица се креће од 1 до 800 са кораком од 100. Након првог тестирања ова три алгоритма (слика 2) са димензијом проблема величине један, видимо да је стандардни ПСО доста спорији од остала два алгоритма. Његова брзина само још више опада са порастом димензија, па те графике нећемо укључити у ово поређење, јер не представљају значајан аспект овог тестирања. Поређење Sync и Ring алгоритма можете погледати у следећој табели 3.2.

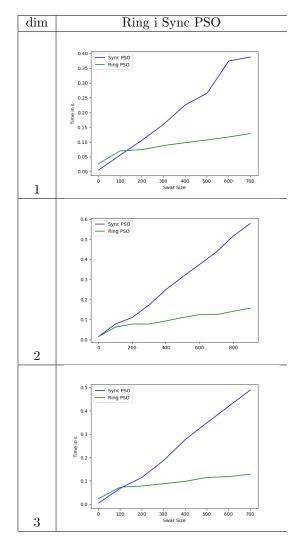
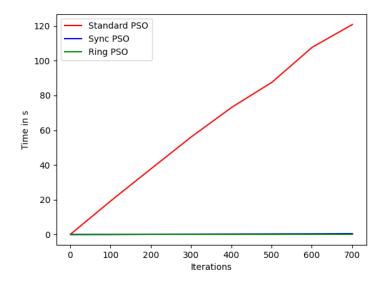

Tabela 1: Sync i Ring PSO - iteration 10000

Slika 2:

4 Закључак

Моћ графичких картица и њихових процесора расте из године у годину, и преставља моћно оружје за оптимизацију, ако се њихова могућност паралелизације искорити на прави начин. CUDA архитектура је веома моћна технологија, која се и поред рачунарске интелигенције може искорисити у многим областима. Коришћење CUDA са C/C++ програмским језиком, додатно нам пружа могућност и контролу оптимизације, због саме low-level природе тих програмских језика. У нашем примеру, иако је у питању само тражење минимума функција до три аргумента, резултати који су постигнути том паралелизацијом, говоре у прилог томе.

У наредном периоду планирано је да се убаци и интервал на којем ће алгоритми тражити минимум фукнција, као и да се дода подршка за решавање неких реалних проблема помоћу PSO алгоритма имплементираног у CUDI.

5 Литература

- M.S. YANG A Survey of Fuzzy Clustering, October 1993.
- XL Xie, G Beni A validity measure for fuzzy clustering, 1991.
- Donald E. Gustafson, William C. Kessel Fuzzy clustering with a fuzzy covariance matrix, 1979.
- Imad Dabbura K-means Clustering: Algorithm, Applications, Evaluation Methods, and Drawbacks, September 2018
- Мирјана Маљковић Скалабилни кластер алгоритми, 2008.
- Ненад Митић Предавање о кластер анализи на Математичком факултету, 2020.